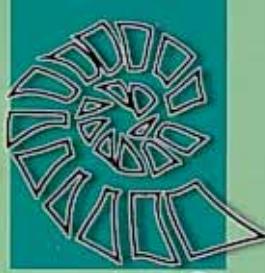

οι φίλοι των μουσείων

Έτος ίδρυσεως 1978

Τεύχος 78 Οκτ. Νοε. Δεκ. 2004

Τριμηνιαία έκδοση των Φίλων του Μουσείου Γουπανδρή Φυσικής Ιστορίας

Καλή Χρονιά

Ο στυλογράφος τ' ονεανού και τα άστρα του Μικρού Πρίγκιπα

Με το τέλος του 2004 κλείνουν και τα 60 χρόνια από το θάνατο του Antoine de Saint Exupery, που χάθηκε το 1944 πετώντας προς την Κορσική. Το σώμα του δεν βρέθηκε ποτέ. Όπως και το σώμα του Μικρού Πρίγκιπα που «... όταν γύρισα την άλλη μέρα το σώμα του δεν ήταν εκεί. Δεν ήταν δα ένα σώμα τόσο βαρύ».

Το μόνο που βρέθηκε 54 χρόνια αργότερα από έναν ερασιτέχνη δύτη, ήταν η χρυσή ταυτότητα του συγγραφέα, όπου μαζί με το όνομά του υπήρχε και το όνομα της αγαπημένης του για πάντα Κονσουέλο, καθώς και των εκδοτών του Μικρού Πρίγκιπα. Ενώ τα συντρίμμια του αεροσκάφους του βρέθηκαν στο βυθό της Μασσαλίας, μετά από προσπάθειες 6 χρόνων «... και τώρα, βέβαια έχουν περάσει κιώλας έξι χρόνια..., ποτέ δεν ξαναδιηγήθηκα αυτή την ιστορία. Οι συνδέλφοι μου που με συναντούσαν ήταν πολύ χαρούμενοι που με ξανάβλεπαν ζωηρά. Ήμουν λυπημένος αλλά τους έλεγα: Είναι η κούραση...»

Είναι βέβαιο πως ο συγγραφέας για να εμπνέεται έπρεπε να πετάει και να τολμάει. Εκτός όμως από τις έντονες συγκινήσεις που ασφαλώς του πρόσφερε αυτή η ζωή, ίσως μέρος της επιτυχίας του να προερχόταν και από τη θέση της γης από μακριά. Έτσι καθώς αισθανόμαστε πόσο μικρά και ασήμαντα είναι τα καθημερινά μας προβλήματα όταν έχουμε την ευκαιρία να αφοσιωθούμε στα μεγάλα και τα αιώνια, ή να κοιτάζουμε προσεκτικά τον ουρανό τη νύχτα.

«... - Α! γλυκό μου ανθρωπάκι, μ' αρέσει ν' ακούω το γέλιο σου.

- Ακριβώς αυτό θα είναι το δώρο μου ...

- Τι θέλεις να πεις;

- Οι άνθρωποι έχουν άστρα που δεν είναι τα ίδια. Γι' αυτούς που ταξιδεύουν τα άστρα είναι οδηγοί. Για άλλους δεν είναι τίποτα παρά μικρά φωτάκια. Για άλλους που ξέρουν πολλά είναι προβλήματα. Για τουν επικερηματία μου ήταν χρυσόφι. Άλλα όλα αυτά τα αστέρια σωπαίγουν. Εσύ θα 'χεις αστέρια που κανείς άλλος δεν έχει.

- Τι θες να πεις;

- Όταν κοιτάς τον ουρανό, τη νύχτα, επειδή θα κα-

τοικώ σε ένα από αυτά, επειδή θα γελάω σ' ένα απ' αυτά, θα είναι για σένα σαν να γελούν όλα τα αστέρια. Εσύ λοιπόν θα 'χεις αστέρια που ξέρουν να γελούν! ...»

Δεν ήθελα λοιπόν να φύγει αυτή η χρονιά χωρίς μια μικρή έστω αναφορά στο συγγραφέα που ξύπνησε σε πολλές γενιές ό,τι τρυφερότερο είχαν μέσα τους, και εξακολουθεί να δίνει λύσεις σε δύσκολες στιγμές, σε όσους μπορούν ν' ακούσουν την καρδιά τους. "... Τα σημαντικά είναι αόρτα με τα μάτια. Πρέπει να ψάχνεις με την καρδιά ..."

ΣΤΑΘΜΟΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

(όπως τους βλέπει ένας τρίτος)

1900: Στις 29 Ιουνίου γεννιέται στη Λυών ο Αντουάν το 3ο παιδί του κόμη Ζαν ντε Σαιντ Εξυπερύ.

1904: Πεθαίνει ο πατέρας του και η οικογένεια (3 κορίτσια και 2 αγόρια) μοιράζεται ανάμεσα σε 2 πύργους στην Εν και τη Βαρ. Ταξιδεύει με ατμομηχανή, ξυπνάει το πάθος του για τις μηχανές και ονειρεύεται αεροπορικά ταξίδια. Αυτή την εποχή εφευρίσκεται το ποδήλατο-αεροπλάνο.

1909: Ο Αντουάν μπαίνει εσωτερικός σε κολέγιο Ιησουΐτων στο Μαν. Ατακτός και όχι καλός μαθητής, μένει σ' αυτό το κολέγιο μέχρι το 1914.

1912: Πρώτη πτήση από το αεροδρόμιο του Αμπερνέ με τον διάσημο πιλότο Βεντρίν.

1914: Ο Αντουάν με τον αδελφό του

Φρανσουά πηγαίνουν σε κολέγιο στην Ελβετία

1917: Γυρίζουν στη Γαλλία, λόγω ασθένειας του Φρανσουά. Ο Αντουάν παίρνει το Μπακαλορέα. Πεθαίνει ο αδελφός του. Πηγαίνει στο Παρίσι, κάνει προχωρημένα μαθηματικά και προετοιμάζεται για τη Ναυτική Σχολή. Είναι απειθαρχος μαθητής.

1919: Απορρίπτεται στις εξετάσεις για τη Ναυτική Σχολή. Γράφεται στη σχολή καλών τεχνών, στο τμήμα Αρχιτεκτονικής.

1920: Η τρίτη του προσπάθεια να μπει στη Ναυτική Ακαδημία, αποτυχάνει.

1921: Στρατιωτική θητεία στην αεροπορία στο Στρασβούργο. Πληρώνει για να πάρει δίπλωμα πιλότου. Πρώτο μικροτύχημα. Παίρνει δίπλωμα πιλότου πολιτικής αεροπορίας

1922: Παίρνει δίπλωμα πιλότου στρατιωτικής αεροπορίας. Προσέγεται σε έφεδρο ανθυπολοχαγό. Τελειώνει η θητεία του και γίνεται μέλος της ομάδας κυνηγού του 33ου συντάγματος. Δεύτερο ατύχημα που του κοστίζει κρανιακά κατάγματα. Δημοσιεύεται για πρώτη φορά η νουβέλα του "L'aviateur" (Ο αεροπόρος). Προσλαμβάνεται στη γαλλική αεροπορική εταιρεία του ΠIER L'aviateur, στην Τουλούζ.

1927: Πιλότος της γραμμής έχει αναλάβει το ταχυδρομείο Τουλούζ-Ντακάρ-Καζαμπλάνκα. Τις νύχτες γράφει το "Courrier Sud".

1929: Εκδίδει το "Courrier Sud" (Ταχυδρομείο του Νότου).

1930: Παίρνει μετάλλιο της Λεγεώνας της τιμής

1931: Παντρεύεται με την πονέμορφη Consuelo Suncin από το Σαλβαδόρ. Εκποιείται η εταιρεία του Αεροταχυδρομείου. Ο ίδιος εξασφαλίζει τη σύνδεση των ταχυδρομείων Γαλλίας-Νότιας Αμερικής με νυκτερινές πτήσεις. Το βιβλίο του "Nuitterine Ptișe" με πρόλογο του Αντρέ Ζιντ, παίρνει το βραβείο Φερμίνα. Μεταφράζεται αμέσως στα αγγλικά και γυρίζεται τανιά με αμερικανούς παραγωγούς.

1933: Συγχωνεύονται όλες οι γαλλικές αεροπορικές εταιρίες στην Aip France. Εργάζεται ως πλότος-δοκιμαστής σε υδροπλάνα. Τρίτο ατύχημα όπου παραλίγο να πνιγεί.

1934: Προσλαμβάνεται στην υπηρεσία πρωθησης της Aip France και δίνει διαλέξεις στη Γαλλία και το εξωτερικό. Ντουμπλάρει τον πρωταγωνιστή της ταινίας "Courrier Sud" στις σκηνές πτήσεων.

1935: Ανταποκριτής της εφημερίδας "Paris Soir" στη Μόσχα, γυρίζει την ταινία "Anne Marie". Τέταρτο ατύχημα. Αναγκαστική προσγείωση στην έρημο 200 χιλιόμετρα μακριά από το Κάιρο.

1936: Περισυλλογή του Αντουάν και του Πρεβό από ένα καραβόνι μετά από 5 μέρες πεζοπορίας, που τους φέρνει στην Αλεξανδρεία. Πηγαίνει ως ανταποκριτής του ισπανικού εμφύλιου, στο μέτωπο της Καταλωνίας και στη Μαδρίτη.

1938: Κατά τη διάρκεια πτήσης Νέα Υόρκη-Γη του Πυρός, συμβαίνει το 5ο ατύχημα στη Γουατεμάλα. Ο Αντουάν έχει υποστεί διάσειση, πολλαπλά κατάγματα στο κρανίο και στα όκρα. Θα μείνει πολλές μέρες σε κώμα. Ποτέ πια δεν θα συνέλθει εντελώς. Κατά την ανάρρωσή του επεξεργάζεται το βιβλίο του "Γη των Ανθρώπων". Δημοσιεύει όρθρα στην εφημερίδα "Paris Soir" με θέμα "Ειρήνη ή Πόλεμος".

1939: Η συλλογή δοκιμών του "Terre des Hommes" παίρνει το βραβείο (grand prix du roman) της Γαλλικής Ακαδημίας. Το βιβλίο εκδίδεται και στις Ηνωμένες Πολιτείες με τον τίτλο "Wind, Sand and Stars" και γίνεται best seller. Του απονέμεται το μετάλλιο της Λεγεώνας της Τιμής. Κηρύσσεται ο πόλεμος και ο Αντουάν επιστρατεύεται στην Τουλούζ και αναλαμβάνει την τεχνική διδασκαλία. Παρά την αρνητική ιστορική γνωματευση, επιμένει να πετάει και καταφέρνει να ενταχθεί στη μονάδα αναγνώρισης 2/33. Αραιές αποστολές αλλά όλο και πιο επικίνδυνες. Πρώτες σημειώσεις του Μικρού Πρίγκιπα.

1941: Μένει στην Καλιφόρνια και αρχίζει να γράφει το "Πιλότος Πολέμου".

1942: Εκδίδεται στις Ηνωμένες Πολιτείες το "Πιλότος Πολέμου" με τον τίτλο "Flight to Arras" (Πτήση στο Άρρα) που μένει στην κορυφή των μπεστ σέλερς για 6 μήνες. Την ίδια χρονιά εκδίδεται και στην κατεχόμενη Γαλλία. Η λογοκρισία κόβει μόνο τη φράση "Ο Χίτλερ είναι ένας ηλιθιος". Οι κατακτητές θα το απαγορεύσουν το 1943.

1943: Δημοσιεύεται το "Γράμμα σ' έναν Όμηρο". Στις 6 Απριλίου εκδίδεται στη Νέα Υόρκη "Ο Μικρός Πρίγκιπας".

1944: Μάιος. Καταφέρνει να ξαναγίνει ταγματάρχης. Του επιτρέπουν όμως μόνο 5 αποστολές. Στις 31 Ιουλίου καταφέρνει να αποσπάσει την τελευταία του αποστολή. Απογειώνεται στις 8.30 και στις 13.30 δεν έχει ακόμη επιστρέψει, του απομένει βενζίνη για 1 ώρα ακόμη. Στις 14.30 είναι αδύνατο να πετάει ακόμη...

Στις 3 Νοεμβρίου απονέμεται μετά θάνατον, στον Αντουάν ντε Σαιντ Εζπερύ το παράσημο του τάγματος του Στρατού.

A. K-M.

(Στοιχεία και εικόνες για το όρθρο αυτό πάρθηκαν από: το βιβλίο Le Petit Prince, εκδόσεις Gallimard 1946, Πρόγραμμα του έργου "Ο μικρός Πρίγκιπας" που ανέβηκε από το Θέατρο Τέχνης την περίοδο 1994-95, όρθρα του Γιώργου-Ικαρού Μπαμπασάκη με φωτογραφίες του Roger-Viollet, SIPA, KEYSTONE/ML στο περιοδικό "Εφίλον" της 25/4/04, Ημερολόγιο του 2005 "The Little Prince" από τις εκδόσεις UNIVERSE, New York 10010).

Μωράκι Αγγελική!

Πολύ χαρά μας έδωσε μια ακόμη αναγνώριση που απονεμήθηκε στο παλαιό μέλος μας, λογοτέχνη και αφιλοκερδή διορθώτρια του ενημερωτικού μας δελτίου από το 1987, Αγγελική Βαρελλά. Πρόκειται για το βραβείο εφηβικού μυθιστορήματος που έχει αθλοθετήσει εδώ και 9 χρόνια το περιοδικό "Διαβάζω" με μεγάλη επιτυχία και αναγνώριση. Είναι το δεύτερο βραβείο που απονέμεται σ' αυτό το βιβλίο. Το 1ο ήταν το Βραβείο του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου.

Το βιβλίο της Αγγελικής που βραβεύτηκε έχει τίτλο "Καλημέρα Ελπίδα" και κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

1892-1896 : Η Αλεξανδριανή και η Ελπίδα, συμμαθήτριες στο διδασκαλείο του Αρσακείου, βρίσκουν η μια στην άλλη ένα κομμάτι του εαυτού τους και μια μεγάλη φιλία σημαδεύει τη ζωή τους. Τις ενώνει το κοινό πάθος για γνώση άλλα και η λαχτάρα να «ζήσουν» και να «δώσουν», να γίνουν δασκάλες και να πρωθήσουν τα ιδανικά του ελληνισμού.

Ζουν 4 χρόνια με συγκλονιστικές αλλαγές, με γεγονότα σημαντικά για τις ίδιες, τις οικογένειές τους, την Ελλάδα, στο ιστορικό πλαίσιο της αναβίωσης των Ολυμπιακών αγώνων, που τις συναρπάζουν. Η Αλεξανδριανή από το Παρίσι, η Ελπίδα από την Αθήνα θα βιώσουν με δυναμισμό αυτό το μεγάλο, θαυμαστό συμβάν.

Τελικά, η ίδια η ζωή, που γράφει το σενάριο της ιστορίας με συγκίνηση, χιούμορ και απρόσπτα που κόβουν την ανάσα, τους γνέφει πως, όσο απρόβλεπτα κι αν έρχονται τα πράγματα, μπορούν πάντα να λένε καλημέρα στην ελπίδα. Το βιβλίο απευθύνεται σε αναγνώστες από 13 ετών και πάνω

Θερμά συγχαρητήρια Αγγελική!

28-31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2004

Κινητοποιία-Νέδα-Πύλος-Ολυμπία

Η φθινοπωρινή εκδρομή των Φίλων Ξεκίνησε την Πέμπτη 28/10. Η πρώτη στάση μας στη σήραγγα του Αρτεμισίου, ήταν ευτυχώς και η μόνη γεύση φθινοπώρου που πήραμε. Από κεί και πέρα όλες οι μέρες ήταν ηλιόλουστες, με εκπληκτική διαύγεια στην ατμόσφαιρα και έντονα χρώματα παντού. Στην Κυπαρισσία φτάσαμε το μεσημέρι, στο ξενοδοχείο Κυπαρίσσια Beach. Φάγαμε μεσημεριανό στα γραφικά παραλιακά ταβερνάκια.

Το απόγευμα επισκεφθήκαμε το πολύ όμορφο αναπαλαιωμένο κτήριο του παλιού σταθμού "Αγιαννάκης" του ΟΣΕ που παραχωρήθηκε στον Σύλλογο ΑΡΧΕΛΩΝ και έχει μετατραπεί σε εκθεσιακό χώρο με πληροφορίες για τη χελώνα, και την περιοχή. Περπατήσαμε στην απέραντη αμμουδερή παραλία όπου γεννούν τα αυγά τους οι χελώνες και είδαμε απομεινάρια από φωλιές. Απολαύσαμε το ηλιοβασίλεμα στην απόλυτη πρεμία της φύσης. Με την επιστροφή στο ξενοδοχείο κάναμε την παραδοσιακή διαδικασία του κύκλου, για να γνωριστούμε μεταξύ μας.

Την Παρασκευή επισκεφθήκαμε την αρχαία Φιγαλεία την πηγή και τον ναό του Δία. Σ'

αυτό το σημείο η ομάδα χωρίστηκε στα δύο. Οι μεν ξεκίνησαν για την πορεία στο φαράγγι της Νέδας, ενώ οι υπόλοιποι πήγαν με το πούλμαν στο ναό του Επικουρίου Απόλλωνα στις Βάσσες.

Το μονοπάτι στο φαράγγι αποδείχθηκε ευκολότερο από όσο το περιμέναμε, σπότε είχαμε τη δυνατότητα να απολαύσουμε το τοπίο και τη μεγάλη ποικιλία της βλάστησης, κουτσουπιές, αρκουδόβατους, σφενδάμους, ρείκια, πλατάνια κ.ά. Συναντήσαμε ένα πολύ γραφικό πέτρινο γεφυράκι και από εκεί δυσκόλεψαν τα πράγματα. Ο κόπος μας ανταμείφθηκε με το παραπάνω, καθώς ο πρώτος καταρράκτης είχε μία γούρνα με ένα εκπληκτικό τυρκουάζ χρώμα, ενώ ο δεύτερος, που έπεφτε από ύψος περίπου 50 μέτρων, ήταν πολύ εντυπωσιακός. Η περιοχή γύρω από τη βάση του καταρράκτη ήταν κατάφυτη και το φως του ήλιου που φίλτραριζόταν μέσα από τα φυλλώματα δημιουργούσε ένα μαγευτικό τοπίο. Στο τέλος δύο αγροτικά ημιφορτηγάκια μας μετέφεραν στο χωριό Πλατάνια για το μεσημεριανό. Ήταν μια διαφορετική εμπειρία να είσαι γραπτωμένος στο κάγκελο του φορτηγού

και να πασχίζεις να κρατηθείς σε πολύ ανηφορικό και κακοτράχαλο δρόμο, προσέχοντας συγχρόνως να αποφύγεις τα κλαδιά των δένδρων.

Στα Πλατάνια λοιπόν συναντήσαμε και την υπόλοιπη ομάδα, από τον ναό του Απόλλωνα και απολαύσαμε όλοι μαζί τη θέα αλλά και τις τοπικές λιχουδιές. Γυρίσαμε στην Κυπαρισσία και κάποιοι περιπλανήθηκαμε στην παλιά πόλη όπου θαυμάσαμε και φωτογραφίσαμε τα εντυπωσιακά παλιά σπίτια, πολλά από τα οποία έχουν αναπαλαιωθεί.

Το Σάββατο εξελίχθηκε σε μία πολύ έντονη μέρα. Η πρώτη στάση μας ήταν στη Χώρα Τριφυλίας, όπου επισκεφθήκαμε το μουσείο με τα Μυκηναϊκά ευρήματα. Έπειτα πήγαμε στο ανάκτορο του Νέστορα με την αίθουσα του θρόνου, το δωμάτιο για τα αρχεία σε πήλινες πλάκες της γραμμικής Β', τις αποθήκες με τα πιθάρια και τις σκάλες που οδηγούσαν στον επάνω όροφο.

Η πωραία έκπληξη ήταν η επόμενη στάση για την παραλία της Βοιδοκοιλίας. Δεν υπήρχε πολὺς χρόνος, οπότε κάναμε μια πορεία είκοσι λεπτών μέχρι την παραλία, περνώ-

Η ομάδα που περπάτησε στο φαράγγι της Νέδας (λείπει η φωτογράφος).

ντας γύρω από τη λιμνοθάλασσα και πάνω από τους ομβόλοφους. Το θέαμα ήταν μοναδικό με την κυκλική παραλία από άσπρη άμμο, τα νερά σε ανοιχτό γαλάζιο, όπου κάποιοι κολύμπησαν και το στόμιο του κόλπου με τους ψηλούς βράχους δεξιά και αριστερά.

Συνεχίσαμε τη διαδρομή μας μέχρι την Πύλο. Μετά το μεσημεριανό πήραμε δύο βάρκες και πήγαμε στη νήσο Σφακιερία όπου υπάρχουν μνημεία προς τιμή των δυνάμεων που συμμετείχαν στη ναυμαχία του Ναυαρίνου. Κατεβήκαμε μόνο στο μνημείο των Ρώσων του 1960 που είναι μία ξύλινη εκκλησία που δεν έχει ούτε ένα καρφί, αλλά τα κομμάτια δένονται μεταξύ τους. Στη διάρκεια της βαρκάδας υπήρξε και κάποιος ανταγωνισμός για το ποια βάρκα θα φτάσει πρώτη, με τις ανάλογες προτροπές προς τους καπετάνιους. Τελικά ήρθαμε ισοπαλία. Επιστρέφοντας ήπιομερικά στη μεγάλη πλατεία της Πύλου.

Το βράδυ η Άννα η Μαργαρίτούλη είχε κανοίσει να περάσουμε το τελευταίο βράδυ όλοι μαζί στην ταβέρνα "Billy's Place". Ο χώρος ήταν πολύ συμπαθητικός και η γουρουνοπούλα που μας σέρβιραν με πατάτες φουύρνου, εξαιρετική. Αφού λοιπόν φάγαμε και ήπιομερικά ποιάς, ποιάς και ένα παιχνίδι μνήμης: ποιος δηλαδή θα θυμόταν τα περισσότερα ονόματα του γκρουπ. Μας εντυπωσίασε η μνήμη της κ. Πηλαβάκη. Στη συνέχεια η βραδιά εξελίχθηκε

σε τρικούβερτο γλέντι, με χορό και καλαμπούρι μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Την τελευταία μέρα της εκδρομής, την Κυριακή, κερδίσαμε χρόνο, λόγω της αλλαγής της ώρας. Διασχίσαμε ένα μεγάλο μέρος της δυτικής ακτής της Πελοποννήσου με την εκπληκτική βλάστηση και φτάσαμε στην Ολυμπία, όπου μας περίμενε η ξεναγός μας κ. Μαρία Λουκαρίδου.

Πρώτα ξεναγήθηκαμε στο παλιό μουσείο, που σήμερα είναι μουσείο των Ολυμπιακών Αγώνων. Στη συνέχεια κατηφορίσαμε μέχρι τον αρχαιολογικό χώρο, περνώντας πάνω από τον Κλαδέο ποταμό. Όπως πάντα η ατμόσφαιρα του χώρου αυτού με τα επιβλητικό, κατάφυ-

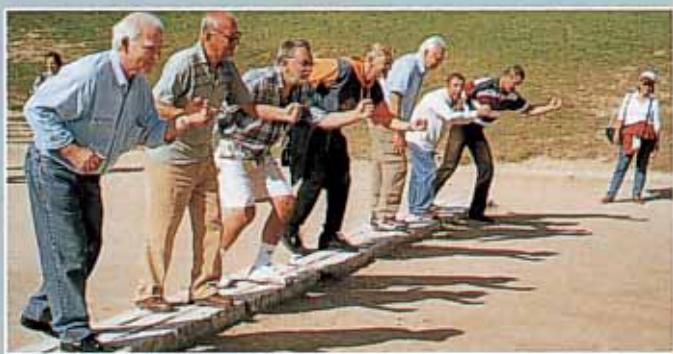
το Κράνιο όρος δεν μπορεί παρά να επηρεάζει θετικά κάθε επισκέπτη. Αφού ξεναγήθηκαμε με όποψη και γλαφυρότητα στον αρχαιολογικό χώρο καταλήξαμε στο αρχαίο στάδιο. Ήταν πραγματικά χαρά θεού με τις καταπράσινες πλαγιές του. Οι άντρες της παρέας φωτογραφήθηκαν σε χαρακτηριστική πόζα εκκίνησης του αγώνα δρόμου.

Τελευταίο είδαμε το καινούργιο μουσείο με τα ευρήματα της Ολυμπίας. Πιο χαρακτηριστικά εκθέματα ήταν οι πανοπλίες που είχαν δωρηθεί στο ιερό από νικητές στρατιώτες, η Νίκη του Παιανίου με την απίστευτη πλαστικότητα στην κίνηση του σώματος και των πτυχώσεων του χιτώνα, τα σετώματα του ναού του Διός. Τέλος το πιο φημισμένο έκθεμα του μουσείου είναι το άγαλμα του Ερμή του Πραξιτέλη, που συγκεντρώνει όλη την τελειότητα της τέχνης των κλασικών χρόνων της Αρχαίας Ελλάδας.

Μετά από την τετράρωρη εξαιρετική ξενάγηση γεμάτησαμε και πήραμε το δρόμο της επιστροφής.

Στη διαδρομή περάσαμε την καινούργια, ομολογουμένως πολύ εντυπωσιακή γέφυρα του Rio. Αν και τα χιλιόμετρα ήταν πολλά, το ταξίδι έγινε διασκεδαστικό χάρη στα δύο νεότερα, γλυκύτατα, μέλη της ομάδας, την Άρτεμη και τη Δανάη, που μας παρέσυραν σε τραγούδια και ομαδικά παιχνίδια, μέχρι να φτάσουμε στην Αθήνα.

Μελίτα Λάσκαρη

«... Οι άντρες της παρέας φωτογραφήθηκαν σε χαρακτηριστική πόζα του αγώνα δρόμου...»

ΠΑΛΗ ΗΡΑΚΛΕΩΣ
κ. ΑΧΕΛΩΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ *Ἡρως Μέγιστος*

Συνεχίζει τη λειτουργία της στο Μουσείο η Έκθεση «Ηρακλής Ήρως Μέγιστος: ο ήρωας του Πολιτισμού, των Ολυμπιακών Αγώνων και του Περιβάλλοντος». Τη μουσειολογική-επιστημονική ευθύνη είχαν ο αείμνηστος Μουσειολόγος Στ. Παπαδόπουλος, ο καθηγητής Π. Βαλαβάνης και οι αρχαιολόγοι Ει. Δημητριάδου και Δ. Κίτσος. Κύριοι χορηγοί ήταν το Υπουργείο Πολιτισμού και η Γ. Γ. Ολυμπιακών Αγώνων.

Η Έκθεση περιλαμβάνει τις πιο κάτω ενότητες:

- Έργα και Ημέραι του Ηρακλή
- Η προσωπικότητα του Ηρακλή
- Ο Ηρακλής και οι Αγώνες
- Η οικουμενικότητα του Ηρακλή
- Η διαχρονική παρουσία του Ηρακλή

Όπως έγραψε ο Σ. Παπαδόπουλος σε άρθρο του στην Καθημερινή (28/2/04) ... Ο Ηρακλής είναι ο Ήρωας που προπορεύεται πέρα από τα δεδομένα, τα παλαιά, δοκιμάζεται σε άθλους ακραίους (μάχεται θηρία και φυσικά στοιχεία, το γήρας και το θάνατο). Δημιουργεί το καλύτερο, το νέο, καθιερώνει τα κατακτημένα, θυσιάζεται για το σύνολο, θεοποιείται. Και αποβαίνει πρότυπο δύναμης, αρετής, υπέρβασης για όλους, και για τους ηγεμόνες που αναζητούν σημείο καθιερωτικής αναφοράς... Ο Ηρακλής είναι ο ήρωας με τον πλουσιότερο σε μεγάλα έργα βιο, τη συχνότερη παρουσία στην τέχνη, την πιο διαδεδομένη λατρεία...

Για την έκθεση οργανώνονται εκπαιδευτικές επισκέψεις μετά από συνεννόηση και διοτίθεται μεγάλη ποικιλία έντυπου εκπαιδευτικού υλικού. Πληροφορίες στα τηλέφωνα 210 8015 878 και 210 8015 870 εσ. 538.

**ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ**
Ταχ. Γραφείο
ΚΚ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
Αρ. Αδείας
271

Χωρηγός τεύχους:

Μέλος μας που παραμένει σημώνυμο

Ιδιοκτήτης: «ΦΙΛΟΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ» Λεβίδου 13,
145 62 Κηφισιά - Τηλ. 8083.289, 8015870, fax 8083289 /e-mail: amarg@gnthm.gr]
Εκδότης: Άννα Κρεμέζη - Μαργαριτούλη © Φίλοι Μουσείου Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας
Διόρθωση κειμένων: Αγγελική Θαρελλά, Κωδικός 4860
Στοιχειοθεσία - Σελιδοποίηση - Φίλμας Εκτύπωση: «Βιβλιοσυνεργατική ΑΕΠΕΕ»

Τιμή τεύχους για τα μέλη των «Φίλων» 1 €